

AQUAMAN CAPVATH LO TEMPS

De la classa de 5au bilingua deu Collègi de Morlaàs
Purmèr prèmi deus Calams Bearnés 2019, catégoria « Produccion Literària – Collègi »

Qu'èm en 2019, dens la mar Mediteranea. Ua citat nomenada Atlantis que repausa au bèth hons de l'aiga despuish milenaris. Atlantis qu'estó apitada au som d'un bèth e gran pilar.

Aqueste pilar qu'estó hèit de marbre principaument mes tanben de pèiras e ròcas naturalas; tot aquò qu'estó tirat d'un poi qui un còp cavat serví de basa entà i apitar lo pilar. Au pè d'aqueth, l'aiga de la mar que formè cristaus de prisma a l'entorn, çò qui'u permet enqüèra de tièner de dret uei-lo-dia. Au contra, l'aiga despuish quauquas annadas que guasta un drin pertot la susfàcia deu pilar, çò qui chepica lo rei e la poblacion d'Atlantis.

Ajacada au bèth som, la citat que mestreja sus ua basa orizontau de fòrma redona, circulara e plana.

Construida de marbre, au hui deu temps e dab l'aiga salada, la color blanca que's troba arremplaçada per un maishant jaune de quasi pertot; de mei, a l'aparicion deus eslorits, que's mescla lo verd de la mossa e de las algas.

Entà esvitar que la Citat e's copèssa, un ancian rei que hasó estacar ueit barras de metau tot a l'entorn, de la basa dinc au pilar.

Lo palaís deu rei, Aquaman que s'apèra, que s'impausa au miei; e tot a l'entorn, la citat que viu: eretada deus grecs, qu'ei pro plan organizada. Un purmèr espaci qu'ei dedicat a las arènas on tots los quate ans se desbanan mantuas espròvas pendent duas setmanas. Aquiu, los poblants volontaris que's combaten dens corrudas de carris tirats per ipocamps, dens lançats de discs de prisma e dens un tornei de luta entà acabar e nomenar lo gran ganhant. Puish, au davant deu palaís, los comèrcis que perpausan de qué minjar, armaduras e armas, metaus, pèiras preciosas e products artesanals de tota sòrta. Tot aquò qu'ei venut cada dimèrcs dens lo gran mercat sus la plaça publica de la Citat. Las abitacions, eras, qu'entornejan lo palaís: la màger part que son vielhas, construidas de pèiras d'argile e d'autas qui èran tròp arroeinadas que son estadas tornadas construidas en utilizar acièr mes tanben coraus entaus teits. Fin finau, tota la Citat d'Atlantis qu'ei encerclada per culturas de coraus (coraus qui hèn la beutat deu reiaume) e per algas de mantuns mètres de haut qui pòt har pensar a ua muralha de proteccion naturau.

Tornam un drin suu palaís: entà i entrar que cau préner ua de las ueit palancas e baishar pr'amor que's tròba quauques mètres mei baish que tots los autes bastiments. Qu'ei aqueth lo vertadèr simbèu deu poder deu rei Aquaman e de la riquesa de la Citat Atlantis: ua impausanta copòla d'aur que serveish de teit, las parets de marbre que son ondradas de veirus de diamants de totas las colors.

Aquaman, eth, qu'ei lo hilh de la reina de las Atlantas, Atlannà, e qu'a per pair Tom Curí qu'ei guardian de far sus tèrra: vadut donc d'un òmi e d'ua divessa que hè d'eth un rei mieitat òmi mieitat diu. Las trentas purmèras annadas de la soa vita, que demorè dab lo pair; per pròva, los tatoatges sus tot lo còs (bèths tatoatges tribaus verds fonçats e negres). De la mair, qu'a eretat los uelhs daurats, simbèus de la familha reiau de las Atlantas. De mei, la soa carrura qu'ei impausanta pr'amor de la soa musculatura, de la soa talha. La son peu qu'ei long, castanh e Aquaman que pòrta ua bèra barba plan hornida.

Entà's protegir, entà amuishar qu'ei eth lo rei, Aquaman que pòrta ua beròja armadura qui arressembla

a clescas de peishs, mes qu'ei hèita totaument d'aur pur. Atau, dens l'aiga, que luseish autant com lo sorelh dens lo cèu blu. Qu'a tanben com proteccion longs guants qui pujan dinc aus avantbraçs e bòtas deus pès dinc aus jolhs (aqueras que pòden har pensar a bèras e hòrtas aletas verdas). A l'entorn de la talha, la soa cinta daurada qu'amuisha lo son insinha: lo A d'Aquaman talhat dens lo hèr. Dens la man, que tien tostemp lo trident, daurat eth tanben; qu'ei un trident magic qui pòt contra-rotlar tots los èsters vivants de l'aiga.

Un dia Aquaman que tròba vielhs manuscrits qui contan l'istòria de la Citat: e qu'apren alavetz qu'e n'èra pas dens l'aiga dinc a l'annada 96 abans Jèsus Crist, annada on estó arrecobèrta per un tsunami. Aqueths documents que'u bremban la soa joenessa sus Tèrra dab lo pair: qu'ei enqüèra e tostemp nostalgic d'aquesta temporada. En acabar la legida, que compren quin salvar la Citat: que li cau tornar dens lo passat e estancar l'andada!! Mes entad aquò que deu construsir ua maquina per pujar lo temps: ua sola solucion, anar sus Tèrra cercar las pèças necessarias!!!

Shens ac díser ad arrés e lo temps de s'aprestar, aquaman que parteish lo lendedia. Lo camin que deveré estar brac, lo temps que prèssa e que'u caleré demandar aus peishs un drin d'ajuda: justament, a la sortida d'Atlantis, qu'encontra a ua ràia mentà, coneishuda de tots pr'amor que visitè tots los oceans.

- “Adu grana ràia Mariana! Que volerí anar sus Tèrra mes ne soi pas segur deu camin. E'm poderés acompanhar dens la mea aventura?” ce demanda Aquaman.
- “Adu gran Rei! Que'm haré gai plan segur! Que serèi hèra aunorada!” ce respon la ràia.
- “Anem! Partim de tira alavetz!”

Entertemps, a Atlantis, los poblants que senteishen ua segotida...la citat sancèra que tremola...lo pilar que's fendilha.

Quauquas òras mei tard, qu'arriban sus Tèrra.

- “ Mercés de m'aver amuishat lo camin” ce ditz Aquaman a Mariana.

De tira, Aquaman que s'en va de cap au far deu pair e que ved suu camin ua afica d'ua corsa de pick-up qui's desbana dens dus dias. Lo purmèr prèmi qu'ei ua veitura de corsa e... justament que besonh d'un motor hèra puishant entà har la maquina per pujar lo temps.

Quina escadença! Lo pair qu'a eth medish un pick-up, que va poder participar!!

Alavetz, que s'amaneja d'anar dinc au far e de tornar trobar lo pair a qui pren las claus de la veitura shens nat explic. Un dia que'u demora entà s'entrainar, e lo dia adiat qu'arriba: si hè hrèita, que's pensa utilizar lo son poder qui consisteish a cambiar los liquids en aiga, dens las veituras deus adversaris. La corsa que comença...tots que son sus la linha de partença...los motors que s'entenèn a petar...puish, ua hemna que baisha lo drapèu verd e tots que parteishen a hum de calhau.

Malaja! Aquaman que s'arretrobà de tira abans-darrèr. Pas d'auta solucion: deu son espiar agusat, que fixa las veituras e la lusor daurada deus sons uelhs qu'activa lo son poder...l'esséncia que vad aiga.

Las veituras que perden vitessa e las uas après las autas que s'estancan. Ne pòden pas mei tronar avar.

Deu còp, Aquaman que passa davant tot lo monde e qu'acaba purmèr.

Sus l'empont, la hemna que li balha las claus de la veitura de corsa: *purmèra espròva acabada!!*

En tornar au far, que passa davant ua deisheria, anciana e qui sembla abandonada. Que's ditz que dilhèu e poderé trobar aci un quauquarren entà viatjar dens lo temps... Qu'entra, que comença

d'horruçar un drin pertot dens las pielas de deishas. Mes que's hè tard, la nueit que cad viste. Que desespèra de non pas trobar arren e en tornar de cap au pick-up que ved ua lutz dens lo bastiment principau. Shens saber perqué, aquera lutz que l'atira, ua intuicion .

A l'interior, que s'apressa de la peça d'on sorteish la lutz e que i ved ua persona qui sembla tribalhar. Dab esitacion, que decideish totun d'anar li parlar mes abans de poder díser un sol mot, lo vielh òmi , virat de cuu, que'u demanda: “Qué hasètz aciu ?”

- “ Que cèrqui un dequerò entà poder viatjar dens lo temps. Avèt看 aquò?”, ce demanda Aquaman d'ua votz tranquila e determinada.
- “Que quiò! Que'n èi un! Mes per l'aver que deveràs respóner a la mea question”, ce respon lo vielh.
- “Perqué? Ne m'ac podetz pas balhar atau directament?”
- “Qu'ei ua grana responsabilitat de poder cambiar lo temps. Escota, que soi jo lo gran scientific d'aqueste endret. Alavetz, respon: Quin s'apèra l'anciana Citat perduda dens la mar Mediteranea? La qui estó negada per ua andada giganta?” ce demanda lo sapient d'un uelh maliciós.
- “Atlantis plan segur!”, ce respon Aquaman quasi en cridar.
- “ Bona responsa qu'aquesta. Mes quin ac sabes?” ce ditz lo vielh estomacat.
- “Que soi jo, lo rei d'aquestat Citat, deu nom Atlantis” ce respon eth, tot gloriós.

Lo scientific que'u balha alavetz la soa recompensa en li díser : “Aquò un convector temporau de la mea invencion. Emplèga lo plan!”

Dusau espròva acabada!!

Que'u demora adara sonque de trobar lo carburant, essenciau entà desmarrar lo motor de la soa futura maquina: lo plutòni!

Que sorteish de la deisheria entà tornar miar lo pick-up au pair e abans de tornar partir cercar la veitura de corsa lo lendedia.

De pè, suu camin entà juntar lo circuit, que ved un gran panèu qui afica ua visita guidada de la centrala nuclearia. Quina escadença! Qu'i deveré aver plutòni acerà!

La visita que comença...lo guida qu'amuisha un baçin d'en.hrediment...un detzenat de minutas mei tard, Aquaman qu'apercèu de luenh enlà ua pòrta, mercada atau: ARRESERVAT AU PERSONAU (dab lo dessenh d'un cap de mort). Lo guida que contunha de parlar e Aquaman que'n profieita entà s'estremar deu grop. Ua combinason anti-radiacions qu'ei aqui per tèrra, que la pren en passar. Adara qui ei protegit, que pòt anar espiar çò que i a darrèr la pòrta. Mantuas maletas mercadas Plutòni!!! que'n pren ua per escàs, que sorteish en córrer viste hèit. Mes dus guardas-velhaires que'u veden dab la maleta a la man e que'u persegueishen autanlèu. Alavetz, Aquaman per un deus sons numerós poders, que pren l'aiga e que'n hè ua botiòla tot a l'entorn d'eth. Qu'ei protegit e que pòt atau s'escapar shens nat aute problèma. *Tresau espròva acabada!!!*

Qu'ei l'òra d'anar cercar la veitura au circuit, de tornar au far. E adara, la construccion de la maquina entà viatjar dens lo temps, dab lo motor, lo convector temporau e lo plutòni.

Pressat, shens pèrder ua minuta, que s'arretira au calme dens ua sala deu far en devath la tèrra e que comença d'assemblar, d'arreligar totas las pèças: lo convector au motor; que pren las barras de plutòni en s'avisar; que las bota hens la sèrva deu motor; qu'utilisa la carrosseria de la veitura entà har ua arca redona qui servirà a arcuèlher lo portau espaciu-temporau.

L'òra de desmarrar la maquina qu'arriba. Tot que sembla fonccionar. Las lutz que s'alucan, que pica suu clavièr conectat las coordenadas de temps e de lòc on vòu anar e que las valida. Autanlèu, sobte, la lutz deu som deu far que s'estupa e un bèth revolum verd qu'apareish dens l'arca. Aquaman que s'apprèsa deu portau, que i entra...pendent quauquas secondas ne s'i ved pas mei, tot qu'ei blanc...e qu'apareish a l'endret e au moment demandats!

Aquaman que s'arretroba davant la Citat en 96 abans Jèsus Crist. Lo sòu que tremola, qu'enten e que ved la giganta andada de mantuns mètres de haut arribar au dessús d'Atlantis. Autanlèu, que hè aparéisher dens un crum de belugas: lo trident magic d'aur. Per la pensada, l'espier fixe, que contra-ròtla l'aiga: que la ralenteish...que la hè baishar de quauques mètres. E entà acabar lo son tribalh, a duas mans, que truca lo trident suu sòu de totas las soas fòrças. Un bèth horat que's cava dens la tèrra e tot a l'entorn de la Citat dens lo quau l'aiga qu'ei chorrupada dehens còp sec. Atlantis qu'ei sauvada!!

Urós deu son explèit, que se'n torna en 2019, en utilizar lo portau temporau. Autanlèu arribat, qu'ei acclamat, cantat per tota la poblacion.

Que decideish alavetz ua navèra lei:

- “ Tots dètz ans, lo pilar que deverà estar entertiengut entà que la nosta Citat posquia contunhar de viver a jamei! Visca Atlantis!”.
- “ Visca Aquaman! Visca Atlantis!” ce reponen los poblants.

Au tèxte deus ancians qu'estó escrivuta aquesta aventura...las generacions d'adara que se'n bremba tostemps.

FIN